

Megjelent az Irodalmi Szemle novemberi száma

Mécs László költői hagyatékából közöl verseket a folyóirat.

Megjelent az Irodalmi Szemle novemberi száma

Mécs László költői hagyatékából közöl verseket a folyóirat. Bárczi Zsófia terjedelmes tanulmányában Mécs László költészetesztétikájával és a katolikus irodalom helyzetével, értelmezésével foglalkozik a két világború között. A szerző rámutat: „a »katolikus irodalom« pontos körülhatárolására maguk az érintettek sem voltak képesek”, s bár hadakoztak a Nyugatban megjelent értékelésekkel, köztük Illyés szigorú megállapításaival, irodalom és ideológia kérdésében azonban jócskán megoszlottak a vélemények. Lényegében Rónay György véleményét fogadja el a szerző, miszerint „... külön »a katolikus irodalom« nincs, ellenben van a magyar irodalmon belül olyan irodalom, amelyben a katolikus élmény valósul meg művészi formában: Babbitstól kezdve Juhász Gyulán, Harsányi Lajoson, Sík Sándoron át Dsida Jenőig és másokig”. Mécs László költészetfelfogását Bárczi Zsófia szerint „ugyanazok az elképzelések uralják, mint a katolikus publicisztikát a harmincas évekig”.

Pomogáts Béla írása (A komp helyzetében) a magyarság és Magyarország helyzetével foglalkozik. Az Ady-metafora kapcsán azonban nem a „kelet” és „nyugat” közt vergődő magyarság gondjairól szól, hanem a magyar kultúra (és ezen belül a magyar irodalom) identitászavaraira és bizonytalanságaira mutat rá. Közli a lap Csehy Zoltán és Török Elemér verseit, s köszönti Török Elemért 75. születésnapja alkalmából.

Ember a tájban – táj az emberben címmel Szeberényi Zoltán Duba Gyula Szerelmes földrajzom című kötetéről írt terjedelmes esszét. Vendégkritikaként közli a folyóirat Bedecs László írását Tözsér Árpád közelmúltban megjelent (Faustus Prágában című) verses drámájáról. Kritikát olvashatunk Spiró György Fogság című legújabb regényéről (Alexa Károly tollából). Bemutatja a folyóirat Harold Pintert, az idei Nobel-díjas drámaíró is. (zsolt)